

Sprawa C-648/20 PPU

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

1 grudnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Magistrates' Court, Londyn (Zjednoczone Królestwo)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

26 listopada 2020 r.

Strona składająca wniosek:

Prokuratura okręgowa w Swisztowie

Osoba ścigana:

PI

W WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

**POSTĘPOWANIE ZAWISŁE PRZED DISTRICT JUDGE
(MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS**

W SPRAWIE POMIĘDZY:

PROKURATURA OKRĘGOWA W SWISZTOWIE

Strona składająca wniosek

-a-

PI

Osoba ścigana

**POSTANOWIENIE O ZWRÓCENIE SIĘ Z WNIOSEM DO
TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ O WYDANIE
ORZECZENIA W TRYBIE PREJUDYCJALNYM**

ZA postanowieniem Sądu z dnia 26 listopada 2020 r.

ORAZ po rozważeniu argumentacji pełnomocnika procesowego osoby ściganej i prokuratury okręgowej w Swisztowie.

SĄD POSTANOWIŁ:

1. Pytania zawarte w załączniku do niniejszego postanowienia zostają skierowane do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”) w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załącznik do niniejszego postanowienia wraz z dokumentami towarzyszącymi zostanie niezwłocznie przekazany Trybunałowi Sprawiedliwości.
2. Dalsze postępowanie w niniejszej sprawie zostaje zawieszona do czasu wydania przez Trybunał orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie pytań prejudycjalnych zawartych w załączniku, lub do czasu wydania przez tutejszy Sąd dalszych zarządzeń.

Dnia 26 listopada 2020 r.

W WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

**POSTĘPOWANIE ZAWISŁE PRZED DISTRICT JUDGE
(MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS**

W SPRAWIE POMIĘDZY:

PROKURATURA OKRĘGOWA W SWISZTOWIE

Wnioskujący organ

-a-

PI

Osoba ścigana

**WNIOSEK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE
PREJUDYCJALNYM**

NA PODSTAWIE ART. 267 TFUE

SĄD ODSYŁAJĄCY

- 1 Poniżej przedstawiono treść merytoryczną wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE, złożonego przez Westminster Magistrates Court w dniu 26 listopada 2020 r.
- 2 Adres sądu odsyłającego: Westminster Magistrates Court, 81 Marylebone Rd, Marylebone, London NW1 5BR [Anglia].

STRONY POSTĘPOWANIA GŁÓWNEGO

- 3 PI (zwany dalej „osobą ściganą”) jest obywatelem bułgarskim, o którego przekazanie ze Zjednoczonego Królestwa został złożony wniosek w celu przeprowadzenia postępowania karnego w Bułgarii, dotyczącego kradzieży, która miała mieć miejsce w dniu 8 grudnia 2019 r.
- 4 Adres do korespondencji osoby ściganej: Kayders Solicitors, 16 Upper Woburn Place, Euston, Londyn, WC1H OBS, Anglia.
- 5 Organem wnoszącym jest prokurator prokuratury okręgowej w Swisztowie, Bułgaria.
- 6 Zgodnie z art. 136 ustawy o władzy sądowniczej prokuratura okręgowa stanowi najniższy szczebel w hierarchii bułgarskiej prokuratury.
- 7 Adres organu wnoszącego: nr 2 ul. Dimitar Anev, obwód Wielkie Tyrnowo, Swisztow, Republika Bułgarii.

Postępowanie w pilnym trybie prejudycjalnym (art. 107) oraz utajnienie tożsamości (art. 95)

- 8 Sąd odsyłający wnosi o rozpoznanie odesłania w [Or. 2] w pilnym trybie prejudycjalnym na podstawie art. 107 regulaminu postępowania. Osoba ścigana została zatrzymana na podstawie europejskiego nakazu aresztowania i obecnie przebywa w areszcie w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie wskutek wyżej wskazanego postępowania. W tym przedmiocie został przedłożony odrębny pisemny wniosek.
- 9 Sąd odsyłający utajnił tożsamość osoby ściganej. Tutejszy Sąd wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”), aby również to uczynił na podstawie art. 95 regulaminu postępowania.

POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM ODSYŁAJĄCYM

- 10 Postępowanie przed sądem odsyłającym dotyczy europejskiego nakazu aresztowania wydanego przez organ wnoszący w dniu 28 stycznia 2020 r.

[(poświadczonego przez National Crime Agency (krajowy urząd ds. walki z przestępczością w Zjednoczonym Królestwie) w dniu 20 lutego 2020 r.)], w którym tenże organ wnosi o przekazanie osoby ściganej do Bułgarii w celu przeprowadzenia postępowania karnego dotyczącego przestępstwa kradzieży, które miało mieć miejsce w dniu 8 grudnia 2019 r. Osoba ścigana została zatrzymana w Anglii w dniu 11 marca 2020 r. na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

- 11 Osoba ścigana zaskarżyła tę decyzję w kontekście wyroków Trybunału: z dnia 27 maja 2019 r. OG i PI, sprawy połączone C-508/18 i C-82/19; z dnia 12 grudnia 2019 r. JR i YC, sprawy połączone C-566/19 PPU i C-626/19 PPU; z dnia 12 grudnia 2019 r. XD, C-625/[19] PPU; z dnia 12 grudnia 2019 r. ZB (C-627/19 PPU); z dnia 12 grudnia 2019 r. PF C-509/18.
- 12 W dniach 24 i 26 listopada 2020 r. sąd odsyłający wysłuchał argumentów stron, a następnie wydał postanowienie o wystąpieniu z wnioskiem do Trybunału o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

STRESZCZENIE ZAGADNIENI

- 13 Niniejsza sprawa dotyczy zakresu i definicji terminu „organ sądowy” w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (zwanego dalej „ENA”) i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi. Istota pytania sprowadza się do zagadnienia, czy prokurator bułgarski jest „organem sądowym” w rozumieniu art. 6 ust. 1.
- 14 W ostatnich wyrokach Trybunału, a w szczególności w wyroku OG i PI, sprawy połączone C-508/18 i C-82/19, stwierdzono, że przed wydaniem ENA w związku z zarzucanym przestępstwem, powinien zostać wydany stanowiący jego podstawę krajowy nakaz aresztowania (zwany dalej „KNA”), przez organ, który podlega kontroli sądowej.
- 15 Ponadto w wyroku Bob-Dogi C-241/15 Trybunał doprecyzował, że wydanie ENA stanowi dwupoziomą ochronę i wymaga jej dla osoby ściganej.
- 16 Zasadnicze zagadnienie polega na tym, czy zapewniono dwupoziomą ochronę w sytuacji, gdy zarówno KNA, jak i ENA, zostały wydane przez prokuratora, przy czym nie ma możliwości zaangażowania sądu przed przekazaniem osoby ściganej do państwa wnioskującego.

PYTANIE PREJUDYCJALNE

- 17 Czy w przypadku gdy wniesiono o przekazanie osoby, której dotyczy wniosek, w celu przeprowadzenia wobec niej postępowania i gdy zarówno stanowiące podstawę postanowienie o wydaniu krajowego nakazu aresztowania (zwanego

dalej „KNA”), jak i postanowienie o wydaniu europejskiego nakazu aresztowania (zwanego dalej „ENA”) zostały przyjęte przez prokuratora, bez jakiegokolwiek udziału sądu przed przeprowadzeniem przekazania, można uznać, że osoba, której dotyczy wnioski, uzyskuje dwupoziomą ochronę, wskazaną przez Trybunał w wyroku [z dnia 1 czerwca 2016 r.], Bob-Dogi, C-241/15, [ECLI:EU:C:2016:385], jeśli:

- a) skutek krajowego nakazu aresztowania ogranicza się do zatrzymania osoby na maksymalny okres 72 godzin w celu doprowadzenia jej do sądu; oraz
- b) przy przekazaniu wyłącznie sąd rozstrzyga o tym, czy nakazać zwolnienie czy też kontynuować [Or. 3] zatrzymanie, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy?

RAMY FAKTYCZNE MAJĄCE ZNACZENIE DLA SPRAWY

Procedura bułgarska

- 18 Konstytucja Republiki Bułgarii stanowi, że prokuratorzy stanowią część składową niezależnej władzy sędziowskiej, zaś w trakcie realizowania swoich funkcji prokuratorzy (jak również sędziowie, ławnicy i sędziowie śledczy) podporządkowani są wyłącznie ustawie (Konstytucja, rozdział szósty, art. 117 ust. 2). Są oni związani kodeksem postępowania karnego (zwanym dalej „kpk”).
- 19 Prokurator jest wyznaczonym „wydającym nakaz organem sądowym” dla potrzeb ENA na etapie postępowania przygotowawczego. Prokurator bułgarski wydaje środki zabezpieczające, a konkretnie nakaz lub postanowienie o zatrzymaniu, w sytuacji, gdy zaistnieją odpowiednie podstawy, na czas 72 godzin, z gwarancją, iż z chwilą zatrzymania, osoba ta zostanie doprowadzona do sądu w celu rozważenia zastosowania wobec niej tymczasowego aresztowania (art. 63, 64 kpk).
- 20 Sąd nie dokonał żadnych ustaleń w przedmiocie gwarancji procesowych, takich jak np. obecności adwokata reprezentującego oskarżonego w chwili wydania postanowienia przez prokuratora.
- 21 W sytuacji, gdy dana osoba fizyczna przebywa zagranicą, kontrola sądowa nie będzie możliwa, zanim osoba ścigana nie zostanie przekazana państwu członkowskiemu. Jeżeli dana osoba fizyczna przebywa za granicą, prokurator przyjmuje również postanowienie o wydaniu europejskiego nakazu aresztowania w związku z zarzucanym przestępstwem, na podstawie nakazu lub postanowienia o zatrzymaniu, tj. przed rozpoznaniem sprawy przez sąd.
- 22 Właściwy sąd jest „wydającym nakaz organem sądowym” na etapie postępowania sądowego, który to sąd jest wówczas jedynym organem uprawnionym do wydawania ENA.

- 23 Na etapie po wydaniu wyroku skazującego, gdy istnieje wyrok i podlegająca wykonaniu kara, prokurator staje się ponownie „wydającym nakaz organem sądowym” upoważnionym do wydania ENA.
- 24 Decyzja o wydaniu ENA przez prokuratora nie podlega zaskarżeniu przed sądem; w tym państwie członkowskim nie ma przepisów prawnych przewidujących takie uprawnienie dla osoby ściganej.

SPÓR W POSTĘPOWANIU PRZED SĄDEM KRAJOWYM

- 25 Niniejszy spór jest identyczny ze sporem będącym przedmiotem innego postępowania przed sądem krajowym tj. High Court of Justice, który już zwrócił się do Trybunału (sprawa C-206/20, w której tenże sąd wystąpił w dniu 15 maja 2020 r. z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym). Jak wyjaśniono poniżej, w odróżnieniu od sprawy C-206/20, niniejsze odesłanie powinno zostać rozpoznane w pilnym trybie prejudycjalnym, bowiem osoba ścigana jest pozbawiona wolności, w związku z czym jej sprawa nie powinna oczekiwać na rozstrzygnięcie sprawy C-206/20, w której nie zastosowano dobrodziejstwa pilnego trybu prejudycjalnego.
- 26 W imieniu osoby ściganej podnosi się, że system bułgarski nie jest zgodny z decyzją ramową i orzecznictwem Trybunału. Prawo krajowe stanowi, że prokurator bułgarski może wydać postanowienie o zatrzymaniu, ważne w tym państwie członkowskim przez okres 72 godzin; a zarazem ten sam prokurator może następnie wydać ENA. W żadnym z tych przypadków prawa podstawowe i gwarancje procesowe osoby ściganej, nie są chronione w ten sposób, że przypadki te podlegają zaskarżeniu do sądu lub nadzorowi z jego strony, w tym w zakresie proporcjonalności. W zakresie, w jakim postanowienie o zatrzymaniu stanowi KNA, nie podlega ono żadnemu nadzorowi aż do (potencjalnie) przekazania osoby ściganej. W odniesieniu do ENA nie podlega ono żadnemu nadzorowi sądowemu ani przed, ani po przekazaniu danej osoby.
- 27 W imieniu organu wnioskującego podnosi się, że interesy oskarżonego są zawsze chronione [Or. 4] poprzez zaangażowanie działającego w jego imieniu adwokata. Decyzja o wydaniu ENA opiera się na postanowieniu o zatrzymaniu, które wymaga, aby po przekazaniu osoby ściganej została ona doprowadzona do sądu w państwie członkowskim w celu potwierdzenia lub zastąpienia aresztu tymczasowego i środków zabezpieczających innymi środkami. Po przekazaniu osoby ściganej, osoba ta lub jej pełnomocnik procesowy są uprawnieni do złożenia zażalenia w przedmiocie jej pozostawania w areszcie. System ten jest zatem zgodny z decyzją ramową i orzecznictwem Trybunału, zapewnia on bowiem podwójny poziom ochrony.

OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY PRAWA

- 28 Obowiązujące przepisy prawa bułgarskiego:

- ustawa o władzy sądowniczej – art. 127, 136;
- bułgarski kodeks postępowania karnego – art. 6, 46, 55–59, 63, 64, 94, 193, 212, 269;
- Konstytucja Republiki Bułgarii, rozdział szósty – art. 117, 119, 129–130, art. 130a ust. 1 i 4, art.130c ust. 3;
- ustawa o ekstradycji i europejskim nakazie aresztowania – art. 3, 37, 38, 56.

29 Obowiązujące przepisy prawa Unii:

- Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW [w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002 L 190, s. 34)];
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE [z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. 2013 L 294, s. 1)];
- Wyrok z dnia 27 maja 2019 r., OG i PI, sprawy połączone C-508/18 i C-82/19, ECLI:EU:C:2019:456;
- Wyrok z dnia 12 grudnia 2019 r., JR i YC, sprawy połączone C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:1077;
- Wyrok z dnia 12 grudnia 2019 r., XD, C-625/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:1078;
- Wyrok z dnia 12 grudnia 2019 r., ZB, C-627/19 PPU;
- Wyrok z dnia 27 maja 2019 r., PF, C-509/18, ECLI:EU:C:2019:1079;
- Wyrok z dnia 1 czerwca 2016 r., Bob-Dogi, C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE ODESŁANIA

- 30 Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania stanowi część systemu wzajemnego uznawania pomiędzy państwami członkowskimi, który opiera się na wzajemnym zaufaniu.
- 31 Motyw 5 nawiązuje do „systemu swobodnego przepływu orzecznictwa sądowego w sprawach karnych”.

- 32 Zgodnie z motywem 8, decyzje w sprawie wykonywania europejskiego nakazu aresztowania „należy poddawać należytych kontrolom, co oznacza, że organ sądowy państwa członkowskiego, na terytorium którego osoba, której wniosek dotyczy, została aresztowana, zobowiązany jest do podjęcia decyzji w sprawie przekazania tej osoby”.
- 33 Motyw 10 decyzji ramowej stanowi:
- „(10) Mechanizm europejskiego nakazu aresztowania opiera się na wysokim stopniu zaufania w stosunkach między państwami członkowskimi. Jego wykonanie można zawiesić jedynie w przypadku poważnego i trwałego naruszenia przez jedno z państw członkowskich zasad określonych w art. 6 ust. 1 traktatu [UE], ustalonych przez Radę na podstawie art. 7 ust. 1 wymienionego traktatu [UE] ze skutkami określonymi w jego art. 7 ust. 2”.
- 34 Artykuł 1 ust. 1 decyzji ramowej określa definicję europejskiego nakazu aresztowania:
- „(1) Europejski nakaz aresztowania stanowi decyzję sądową wydaną przez państwo członkowskie w celu [Or. 5] aresztowania i przekazania przez inne państwo członkowskie osoby, której dotyczy wniosek, w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub wykonania kary pozbawienia wolności bądź środka zabezpieczającego”.
- 35 Co się tyczy właściwego organu sądowego, art. 6 stanowi, iż:
- „Wydającym nakaz organem sądowym jest organ sądowy wydającego nakaz państwa członkowskiego, właściwego dla wydania europejskiego nakazu aresztowania na mocy prawa obowiązującego w tym państwie”.
- 36 Artykuł 8 ust. 1 lit. c) stanowi:
- „Europejski nakaz aresztowania zawiera [....]
- [....]
- (c) dowody istnienia podlegającego wykonaniu wyroku, środka zabezpieczającego lub jakiegokolwiek innego podlegającego wykonaniu orzeczenia sądowego mającego analogiczny skutek prawny, a wchodzący w zakres art. 1 i 2”.
- 37 Wykonanie ENA ograniczone jest wyłącznie obligatoryjnymi i fakultatywnymi przesłankami odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o których mowa w art. 3 i 4 decyzji ramowej. Z tej też przyczyny Trybunał wielokrotnie orzekał, że wydanie ENA musi zarówno podlegać nadzorowi ze strony sądu, jak i musi opierać się na KNA.
- 38 W wyroku Bob-Dogi, C-241/15, pkt 56, Trybunał orzekł, że „Dzięki wymogowi określonemu w art. 8 ust. 1 lit. c) decyzji ramowej w system europejskiego nakazu

aresztowania wmontowana jest zatem dwupoziomowa ochrona praw procesowych i podstawowych osoby ściganej, gdyż do ochrony sądowej przysługującej jej na etapie wydawania orzeczenia krajowego, takiego jak krajowy nakaz aresztowania, dochodzi ochrona, jaką należy jej zapewnić na drugim etapie, czyli etapie wydawania europejskiego nakazu aresztowania, który to etap w danym wypadku może nastąpić krótko po wydaniu wspomnianego orzeczenia krajowego”.

- 39 W dniu 27 maja 2019 r. Trybunał wydał wyrok OG i PI, sprawy połączone C-508/18 i C-82/19, który dotyczył zagadnienia, czy prokurator (konkretnie w Niemczech) może być uważany za „organ sądowy” w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej. W toku rozważania niezależności prokuratorów niemieckich od ryzyka, że podlegają oni, w sposób bezpośredni lub pośredni, poleceniom lub instrukcjom ze strony władzy wykonawczej, Trybunał udzielił wskazówek w przedmiocie definicji i cech „wydającego nakaz organu sądowego”.
- 40 W dniu 12 grudnia 2019 r. Trybunał wydał wyroki w kolejnych sprawach dotyczących statusu prokuratora jako „wydającego nakaz organu sądowego” we Francji, Szwecji i Belgii; zob. wyroki: Parquet general du Grand-Duche de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Prokuratorzy w Lyonie i Tours) (sprawy połączone C-566/19 PPU i C-626/19 PPU) (JR i YC); Openbaar Ministerie (prokuratura szwedzka) (C-625/19 PPU) (XD); Openbaar Ministerie (prokurator w Brukseli) (C-627/19 PPU) (ZB).
- 41 Trybunał stwierdził, że w przypadku gdy organ, który, chociaż uczestniczy w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, taki jak prokurator, a zarazem nie jest sędzią ani sądem, wydaje ENA, to wówczas KNA, na którym opiera się ENA, powinien zapewnić osobie ściganej możliwość korzystania z gwarancji procesowych i praw podstawowych nieodłącznie związanych z ochroną sądową¹.
- 42 Należy zapewnić dwupoziomową ochronę związaną z ENA, zaś na wydającym nakaz organie sądowym [Or. 6] spoczywa obowiązek zapewnienia ochrony na tym drugim poziomie, i to nawet wówczas, gdy KNA został wydany przez sąd². Prokurator, przed wydaniem europejskiego nakazu aresztowania, zobowiązany jest do skontrolowania przestrzegania warunków wymaganych do jego wydania i zbadania, czy nakaz ma charakter proporcjonalny³.
- 43 Prokurator nie może w konkretnej sprawie podlegać w sposób bezpośredni lub pośredni poleceniom lub instrukcjom ze strony władzy wykonawczej⁴. Prokurator

¹ Wyrok OG, pkt 66, 69; zob. także wyrok PF (Litwa), pkt 46, 47.

² Wyrok PF (Litwa), pkt 50.

³ Wyrok OG, pkt 71, 72.

⁴ Wyrok OG, pkt 73, 90.

może podlegać wewnętrznym instrukcjom wydawanym przez przełożonych w ramach hierarchii prokuratury⁵.

- 44 Warunki wydania ENA, a w szczególności proporcjonalny charakter takiej decyzji, powinny podlegać zaskarżeniu przed sądem, które to zaskarżenie w pełni spełnia wymogi wynikające ze skutecznej ochrony sądowej w wydającym nakaz państwie członkowskim⁶. Może ono mieć miejsce przed przekazaniem osoby ściganej lub po jej przekazaniu⁷. Wymóg możliwości kontroli sądowej pozostaje bez wpływu na uznanie organu za „wydający nakaz organ sądowy”. Jednakże istnieje obowiązkowy wymóg możliwości zupełnego zaskarżenia decyzji tegoż prokuratora, zgodnej z wymogami skutecznej ochrony sądowej w wypadku wydania nakazu przez organ inny niż sąd⁸.
- 45 Do wykonującego nakaz organu sądowego należy ustalenie, czy decyzja o wydaniu ENA „może podlegać zaskarżeniu przed sądem w pełni odpowiadającemu wymogom skutecznej ochrony sądowej”⁹.
- 46 To zatem do państw członkowskich należy czuwanie nad tym, by ich porządki prawne skutecznie zapewniały poziom ochrony sądowej za pomocą środków zaskarżenia, które państwa te stosują i które mogą różnić się w zależności od systemu. Ustanowienie prawa do odrębnego środka zaskarżenia decyzji o wydaniu ENA stanowi w tym względzie jedną z możliwości¹⁰.
- 47 W związku z powyższym, już przed wydaniem ENA przez prokuratora musiała zostać zapewniona ochrona gwarancji procesowych i praw podstawowych przez organ sądowy przy wydawaniu KNA. ENA stanowi drugi poziom ochrony praw procesowych i podstawowych¹¹.
- 48 Przynajmniej albo KNA, albo ENA musi zapewniać pełne gwarancje procesowe dla osoby ściganej, w szczególności (1) że jest to procedura podlegająca kontroli sądowej; oraz (2) że osoba ścigana posiada wszystkie gwarancje właściwe dla tego rodzaju decyzji¹².

⁵ Wyrok JR, pkt 56.

⁶ Wyroki: OG, pkt 75; PF, pkt 53; JR, pkt 62, 63.

⁷ Wyrok JR, pkt 70 -73.

⁸ Wyroki: OG, pkt 75; JR, pkt 48,49.

⁹ Wyrok PF, pkt 57 (potwierdzony w wyroku JR, pkt 49).

¹⁰ Wyrok XD, pkt 43, 44.

¹¹ Wyroki: OG, pkt 66; Bob-Dogi, pkt 55.

¹² Wyrok OG, pkt 70.

- 49 Warunki wydania ENA i jego proporcjonalność mogą być przedmiotem kontroli sądowej przed jego przyjęciem, równocześnie z jego przyjęciem lub po jego przyjęciu¹³.

UZASADNIENIE WNIOSKU O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE PREJUDYCJALNYM

- 50 Pojęcie „wydającego nakaz organu sądowego” jest autonomicznym pojęciem prawa Unii, które nie może być określane przez państwa członkowskie: wyroki: z dnia 10 listopada 2016 r., Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, [Or. 7], pkt 32; z dnia 10 listopada 2016 r., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, pkt 33.
- 51 Sąd odsyłający uznaje za konieczne przedłożenie pytania Trybunałowi, ponieważ odpowiedź na to pytanie nie jest jednoznaczna, a jego rozstrzygnięcie jest niezbędne dla rozstrzygnięcia sporu.
- 52 Sąd odsyłający uważa, że zgodnie z obecnym krajowym systemem prawnym w Bułgarii, ani krajowy nakaz aresztowania, ani ENA nie są oparte na orzeczeniu sądu; nie podlegają one również możliwości nadzoru sądowego przed wydaniem osoby ściganej. Prokurator jest uprawniony do wydania dokumentu umożliwiającego zatrzymanie danej osoby przez 72 godziny; a zarazem prokurator jest następnie uprawniony do wydania ENA.
- 53 Sytuacja w Bułgarii wydaje się różnić od wszystkich innych spraw, w których wcześniej występowano do Trybunału o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, ponieważ nie ma możliwości udziału sądu w postępowaniu przygotowawczym w odniesieniu do KNA ani ENA przed przekazaniem danej osoby, a także nie ma możliwości kontroli przez sąd decyzji prokuratora o wydaniu ENA.
- 54 W tych okolicznościach status prokuratora jako wydającego nakaz organu sądowego jest taki, że zdaniem sądu odsyłającego może on zostać rozstrzygnięty jedynie w drodze orzeczenia Trybunału w przedmiocie wymogów skutecznej ochrony sądowej. Żadne z orzeczeń Trybunału nie dotyczyło sytuacji obecnie rozpatrywanej przez sąd odsyłający.

DOKUMENTY TOWARZYSZĄCE

- 55 Do niniejszego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym załączone zostały następujące dokumenty:
- c) Wszystkie postanowienia i zarządzenia tutejszego sądu;

¹³ Wyrok XD, pkt 52.

- d) Europejski nakaz aresztowania wydany wobec osoby ściganej. [Or. 8]

W WESTMINSTER MAGISTRATES COURT

**POSTĘPOWANIE ZAWISŁE PRZED DISTRICT JUDGE
(MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS**

W SPRAWIE POMIĘDZY:

PROKURATURA OKRĘGOWA W SWISZTOWIE

-a-

PI

**WNIOSEK O ZASTOSOWANIE PILNEGO TRYBU
PREJUDYCJALNEGO**

ARTYKUŁ 107 REGULAMINU POSTĘPOWANIA

1. Sąd odsyłający, Westminster Magistrates Court, zwraca się do Trybunału o rozpoznanie odesłania prejudycjalnego w pilnym trybie prejudycjalnym na podstawie art. 107 regulaminu postępowania. Sąd odsyłający czyni to w świetle zaleceń Trybunału Sprawiedliwości (2019/C 380/01) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 8 listopada 2019 r., dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
2. Osoba ścigana, PI, jest obywatelem bułgarskim, którego ekstradycja jest przedmiotem wniosku o przekazanie ze Zjednoczonego Królestwa, wobec której ma zostać przeprowadzone postępowanie karne w Bułgarii w związku z domniemaną kradzieżą, która miała tam mieć miejsce w dniu 8 grudnia 2019 r. Organem wnioskującym jest prokurator prokuratury okręgowej w Swisztowie, Bułgaria.
3. Osoba ścigana została zatrzymana na mocy europejskiego nakazu aresztowania i obecnie przebywa w areszcie w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie wskutek tego postępowania.
4. Jej aresztowanie podlega okresowej kontroli; musi ona stawić się przed sądem odsyłającym co 28 dni, w celu zbadania przez ten sąd potrzeby pozostawiania jej w areszcie. Z zastrzeżeniem stwierdzenia przez sąd odsyłający, że okoliczności uzasadniające jej zatrzymanie ustały, pozostanie ona w areszcie do czasu zakończenia procedury ekstradycyjnej (w tym ewentualnego postępowania odwoławczego).
5. Sąd odsyłający ma na uwadze ściśle terminy przekazywania osób w sprawach ekstradycyjnych, określone w art. 18 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW. Zgodnie z art. 267 akapit czwarty TFUE, jeżeli

pytanie jest podniesione w sprawie dotyczącej osoby pozbawionej wolności, Trybunał „stanowi w jak najkrótszym terminie”.

6. W wyroku z dnia 25 lipca 2018 r. (Wielka Izba), Minister for Justice and Equality (nieprawidłowości w systemie sądownictwa) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), irlandzki wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego został uwzględniony w sytuacji, gdy zainteresowany przebywał w areszcie, jego pozostanie w areszcie zależało od rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, zaś zastosowane wobec niego zatrzymanie zostało zarządzone w ramach wykonywania ENA (pkt 29, 30). **[Or. 9]**
7. W wyroku z dnia 12 lutego 2019 r., TC (C-492/18 PPU, EU:C:2019:108), Trybunał przypomniał, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem należy wziąć pod uwagę fakt, że zainteresowany jest obecnie pozbawiony wolności, a utrzymanie jego aresztu zależy od wyniku sporu w postępowaniu głównym; sytuację zainteresowanej osoby należy uwzględnić na dzień rozpatrywania wniosku o rozpoznanie odesłania prejudycjalnego w trybie pilnym.
8. Postępowanie ekstradycyjne wobec tej osoby ściganej nie może zostać zakończone dopóty, dopóki Trybunał nie rozstrzygnie pytania prejudycjalnego. Orzeczenie Trybunału ma decydujące znaczenie dla oceny sytuacji prawnej osoby ściganej dokonywanej przez sąd odsyłający.
9. Jeżeli na to pytanie zostanie udzielona odpowiedź, że organ wnioskujący nie może – jako autonomiczna kwestia prawa Unii – być „wydającym nakaz organem sądowym” w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, to wówczas osoba ścigana zostanie natychmiast zwolniona spod tego nakazu i z aresztu.
10. W dniu 15 maja 2020 r. inny sąd Zjednoczonego Królestwa zwrócił się z pytaniem tej samej treści co tutejszy sąd odsyłający; sprawa C-206/20. Trybunał oddalił jednak wniosek o rozpatrzenie tej sprawy w ramach „trybu pilnego”, biorąc pod uwagę okoliczność, że osoba, której dotyczy wniosek w tym postępowaniu, została zwolniona za kaucją.
11. Jeżeli w tym przypadku wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego nie zostanie uwzględniony, sąd odsyłający będzie musiał poczekać na wynik odesłania w sprawie C-206/20, które rozpoznawane jest w trybie zwykłym. W rezultacie osoba ścigana może pozostać w areszcie przez okres znacznie dłuższy niż okres przewidziany na rozstrzygnięcie sprawy w decyzji ramowej 2002/584/WSiSW. **[Or. 10].**